

◆ P o e z i y a

Cavad ZEYNAL

FƏXRİ XİYABANDA DÜŞÜNCƏLƏR

*Əlağa Vahidin dəfnində izdihamdan
qarışığılıq düşdü. Şair Abbasığa məni
birtəhər qıraqa çıxardıb qayıtdı ki,
ayaq alda qalıb ölərik, meyidimizi
burdan çıxardarlar, biabırçılıq olar.*

Burda dillər susur, əl yana düşür,
Burda açan çiçək, gül dərilməyir.
Gələnlə, gedənlə sükut görüşür,
Burda hər adama yer verilməyir.

Göz yaşı sükutla içilir burda,
Çiçəklər solmayı solduğu kimi.
Nazirlər, məmurlar kiçilir burda,
Görünür özünə olduğu kimi.

Nur səpir səhərlər qızıl dan bura,
Bura gələn yollar uzanır gəlir.
Bir kimsə düşməyir havadan bura,
Gələnlər buranı qazanır gəlir.

Burda üzlər doğma, cizgilər tanış,
Əzəl də beləydi, indi də belə.
Buraya gəldinmi - sükutla danış,
Buraya gəldinmi - tamaşa elə.

Burda ürəklərin ən təmiz hissi,
 Burda duyğulardan sevgilər yoğur.
 Bir həsrət bürüyür burda hər kəsi,
 Hər kəsdə bir fərəh, iftixar doğur.

Açıılır, tökülür sükutda nələr,
 Cərgədə Müşfiqin yeri görünür.
 İlahi, gələnlər heykəlləşirlər,
 İlahi, gələnlər diri görünür.

Hər qəbir arası aralıq deyil,
 Tapdasan, yerisən aralıq olur.
 Doğulan hər insan buralıq deyil,
 Ancaq bir dahilər buralıq olur.

BABA DAĞ

Bura gələnlərin sayı bilinmir,
 Baxırsan, hər tərəf yaylaqdı elə.
 Sazaqdan baharı, yayı bilinmir,
 Uzanan yolları çaylaqdı elə.

Göz çəkir qayada, daşda bitənlər,
 Mürgüyə gedəni oyadır hərə.
 Baba hüzuruna gedir gedənlər,
 Baba hüzurundan qayıdır hərə.

Burda adamları bir eləyir dərd,
 Hamı bir-birinə yanaşır burda.
 Burda adamları pir eləyir dərd,
 Adamlar Allahla danışır burda.

Hərənin öz dərdi özünə yüklü,
 Bir çimir yuxuda min ah görünür.
 Hərənin bir cürə boynu bükülü,
 Hərənin boynunda günah görünür.

Zirvədə min ilin sirri qalıbdı,
 Dərdlilər dərdini ağlar içində.
 Bir həzrət bu dağda diri qalıbdı,
 Bir dağ baba olub dağlar içində.

SƏNƏ DƏ BİR OĞUL OLMADIM, ATA!

Sənə də bir oğul olmadım, ata,
 Nə səni yarıtdım, nə də özümü.
 Bir kimsə düşməsin mən düşən oda,
 Ocaqdan-ocağa yaydım közümü.

Diləyim arzumdan su içmədi heç,
Elə ildən-ilə qurağa düşdü.
Günlərim arzuma boy biçmədi heç,
Qismətim elə hey qırağa düşdü.

İllərlə arzular dalınca qaçdım,
Çatdığını arzular xəyala döndü.
Yol çətin... el yalın... qılınca çapdım,
Sabahlar gözümdə suala döndü.

Ən böyük uğurum bir-iki misra,
Qazancım mehriban baxışlar oldu.
Yoluma yağan qar, düşən sırsıra
Ömrümə, günümə naxışlar oldu.

İşgalda qalıbdı indi məzarın,
Sənsizəm, səhrada bitən kimiymə.
Daha ocağıma düşməz güzarın,
İkiyə bölünmüş Vətən kimiymə.

Ağlayan qəlbimdi dərdi-sərimə,
Gör kimlər evində, eşiyyindədi.
Mənim əvəzimə, mənim yerimə
Məzarın anamın keşiyindədi.

Beləcə atıldım qaynar həyata,
Ocaqdan-ocağa yaydım közümüz.
Sənə də bir oğul olmadım, ata,
Nə səni yaritdım, nə də özümü.

BÖYÜK FÜZULİYƏ

Doqquzca axçalıq yaşam istədin,
Doqquzca axçaya yollar ağartdin.
Urvalı bir səhər, axşam istədin,
Urvəsiz qoydular, qəmlərə batdın.

Arzular göyərtdin, qəm-qüssə dərdin,
Qayğına zərrəcə qalmadılar da.
Qapılar döyəndə salamlar verdin,
"Rüşvət deyil deyə almadılar da".

İnama sarıldım, yollarda bitdin,
Gördün ki, dövranın sənə kəc baxır.
Dərdini götürüb dağlara getdin,
Dedilər bəxtəvər yaylağa çıxır.

...Qapılar dalında qalmışam, baba,
Mən indi bilirom nələr çəkmisən.
Nadana nə dahi, nə el, nə oba,
Dərdini içində mələr çəkmisən.

Bir kimsə gülməsin bu taleyimə,
Yazılan yazını mən yazmamışam.
Çarıqlar yırtıram əbəs səyimə,
Görünən o goru mən qazmamışam.

Gözündə gümanam hələ obamın,
Çırpinan bir qəlbin həvəsiyəm mən.
Salamı keçməyən dahi babamın -
Böyük Füzulinin nəvəsiyəm mən.

DEYİRLƏR

Ustadına kəm baxanın gözünə
Əzəl-axır pərdə gələr deyirlər.
Ağlıkəmlər baxmaz böyük sözünə,
Ya ulayar, ya da mələr deyirlər.

Ürəklilər odlu-odlu görüşər,
Ürəksizlər qıraq durar, bürüşər.
İgid olan gah atlanar, gah düşər,
Qorxaq olan gündə ölürlər deyirlər.

Tənbəl olan günə verər kürküñü,
Görkə dönər nər igidin hər günü.
Yaxşı oğul neylər ata mülküñü,
Əfəl olan miras dilər deyirlər.

İldirimişlər göy üzünü qamçılardar,
Qamçılardan dolan bulud damcılardar.
İnadında qərar tutan damcılardar
Damçı-damçı daşı dələr deyirlər.

Yalan demə, üz qızardar yalan söz,
Nə gözəldi qırıq könül alan söz.
Qalan sözdü, qalan sözdü, qalan söz,
Qalan şeyi zaman silər deyirlər.

Cavad Zeynal, fikir çəkmə, amandı,
Fikir çəkmək ölümən də yamandı.
Bundan belən, vallah-billah, gümandı,
Sonrasını Allah bilər deyirlər.

SEVGİ ZARAFATLARI

Çoxunun gözünü yolda qoymuşam,
Çoxunun qulağı səsdədi elə.
Açan bənövşəni kolda qoymuşam,
Lalələr, nərgizlər bəhsdədi elə.

Belə doğulmuşam, belə, neyləyim,
Mizrabım tez gəlir telə, neyləyim.
Yad ola bilmirəm gülə, neyləyim,
Olanım beləcə üzdədi elə.

Bir ani baxışdan od alıram mən,
Od alan kimi də odlanıram mən.
Odlanan kimi də ad oluram mən,
Neyləyim, məhəbbət gözdədi elə.

Əlimi atıram, əlim gül dərir,
Dərdimi, ağlardan ağlara sərir.
Qapıdan qovuram, bacadan girir,
Baxıram, yenə də bizdədi elə.

YAŞIMDAN UTANIRAM

Daha utanıram mən öz yaşimdən,
Yanımda görmürəm bir tay-tuşumu.
Sırsıra sallanıb kirpik-qasımdan,
Yaman aparıbdı illər huşumu.

Harasa getməyim yadımdan çıxır,
Qırılır xatırəm çürük sap kimi.
Gənciyim uzaqdan boylanır, baxır,
Yuyur qocalığım xəcalətimi.

Hər sözüm bir cürə gülüş doğurur,
İrişmə, gülüşmə qəpiyə dönür.
Huşumu küləklər elə sovurur,
Xatırəm qaralmış köpüyə dönür.

Heç sözüm qalmayırla güləyənlərə,
Bir sözü bəlkə də min yol deyirəm.
Bir dəfə yaxşılıq eləyənlərə
Hər dəfə görəndə sağ ol deyirəm.

Baharda özümdən söhbət yayıram,
Elə bil sıldırırm dağdan enirəm.

Payızda günləri bir-bir sayıram,
Hər qışdan çıxanda heyrətlənirəm.

Əllərim titrəyir son yarpaq kimi,
Baxıram, ayrı cür ad gəlir mənə.
Taniya bilmirəm gördükərimi,
Taniya bilmirəm - yad gəlir mənə.

Ağaran zirvəni mən necə danım,
Sırsıra sallanır kirpik-qasımdan.
Məni bağışlasın qoy Yaradanım,
Daha utanıram mən öz yaşımdan.

DÖRDLÜKLƏR

Çoxu çox görmüşəm, azı sevirəm,
Azı qoruyuram əlimdə elə.
Allaha kim dedi yazı sevirəm,
Caladı ömrümə bir yaz da belə?!

Heç də öyünməsin cibi dolanlar,
İnsan yaranışdan yaradır, qurur.
Ayılsın yuxudan qafıl olanlar,
İnsandan ucada insanlıq durur.

RÜBAİLƏR

Gecəylə gündüzün barışı - sirr,
Bu mizan heç kimə bir tutqu vermir.
Göylərdə Günəş də günəşliyiylə
Qüruba enir ki, bu haqqa girmir.

Ana şəlləyində ürəkli oldum,
Bacı qollarında biləkli oldum.
Atam ürəyimdə dağ idi, getdi,
Qardaş kürəyində kürəkli oldum.

